

【Socialministeren.】

kr. årligt en mindrebetalning for hjemmehjælp på ca. 25 mill. kr.

Ved ændring af fradragene til henholdsvis 5.000 kr. og 10.000 kr. vil der være en mindrebetalning for hjemmehjælp på ca. 30 mill. kr.

Som nævnt ovenfor er der ikke taget hensyn til en eventuel afledet virkning, som forøger efterspørgslen efter hjemmehjælp på grund af lavere timebetaling for hjemmehjælp.

Det bemærkes, at beregningerne er behæftet med en meget betydelig usikkerhed.

Af *Jørgen Junior* (FP) til socialministeren (11/3 77):

»Hvilke økonomiske konsekvenser vil det få, at der indføres en regel om, at de første 5.000 kr. årlig indtægt – ud over lomme pengebeløbet – friholdes i relation til egen betaling for ophold på plejehjem?«

(Spm. nr. 35).

Begrundelse.

Der henvises til mit spørgsmål af 2. marts 1977 samt ministerens svar af 10. marts 1977.

Socialminister *Eva Gredals* svar (18/3 77):

Betalingsreglerne for ophold på plejehjem er fastsat i bistandslovens § 84 og pkt. 118 ff. i socialministeriets cirkulære af 29. marts 1976. Der er heri fastsat, at pensionister, der har indtægt ud over pensionen, skal betale 60 pct. heraf. Skat fradrages i indtægten, inden betalingen beregnes. Såfremt indtægten stammer fra personligt arbejde, fradrages endvidere indtægten på indtil det dobbelte af beløbet til personlige fornødenheder, inden betalingen beregnes. Der henvises herved til svar på spørgsmål 4 af 2. marts 1977 (svar af 10. marts).

Det forudsættes, at det nævnte beløb på 5.000 kr. er pensionistens årlige bruttoindkomst. Hertil svarer en egenbetaling på ca. 1.800 kr. årligt efter fradrag af skat.

Ved skønnet over de økonomiske konsekvenser er det herefter antaget, at beboerne på plejehjem, der for øjeblikket betaler op til 1.800 kr. for ophold, helt fritages for betaling. Endvidere antages det, at betalingen for beboere, der i øjeblikket betaler mere end 1.800 kr., bliver nedsat med dette beløb.

Ud fra disse forudsætninger kan det på grundlag af oplysninger fra nogle store bykommuner skønsmæssigt anslås, at mindrebetalin-

gen for de beboere, der har en bruttoindkomst på op til 5.000 kr., vil andrage 5–10 mill. kr.

For de beboere, der har en indkomst på 5.000 kr. og derover, vil der være en mindrebetalning på 20–25 mill. kr.

Den samlede mindrebetalning kan herefter anslås til 25–35 mill. kr.

Det bemærkes, at beregningerne er behæftet med en vis usikkerhed, da der ikke foreligger landsdækkende statistiske oplysninger.

Det tilføjes, at en ændring i betalingsreglerne, som foreslået i spørgsmålet, vil kræve ændring af bistandslovens § 84.

Af *Brusvang* (CD) til justitsministeren (14/3 77):

»Vil ministeren medvirke til, at der med den strafferetlige reaktion i henhold til straffeloven eller særlovgivningen er gjort endeligt op med følgerne for borgeren af en lovovertrædelse?«

(Spm. nr. 38).

Begrundelse.

Det er efterhånden en kendt sag, at de strafferetlige følger er vidt forskellige, alt efter om der er tale om en almindelig borger, ansat i det private erhvervsliv, eller en offentligt ansat tjenestemand, uanset at der er tale om samme forseelse. For den almindelige borger er regnebrættet gjort op med bøde eller hæfte/fængselsstraf. For tjenestemanden vil der som hovedregel være tale om en helt uacceptabel tillægsstraf i form af fortabelse af stilling eller pension selv ved forholdsvis mindre lovovertrædelser. Særlig grelt har forholdet udviklet sig i tilfælde, når det for så vidt angår højere tjenestemandstillinger, f. eks dommerembeder, accepteres, at vedkommende ansøger har gjort sig skyldig i overtrædelser, som i øvrigt ville diskvalificere ansøgeren til en stilling som betjent. Dette kan simpelt hen ikke være stemmende med principperne i et moderne retssamfund. Senest er debatten om disse spørgsmål blevet aktualiseret ved udnævnelsen af en forhenværende MFer, Per Gudme, til landsdommer.

Jeg drager ikke et sekund Gudmes kvalifikationer til embedet i tvivl. Derfor må det alligevel virke krænkende for retsbevidstheden, at andre, der også har gjort sig skyldig i en overtrædelse af færdselslovgivningen (spiritusdom), ikke længere kan fortsætte i deres tjenestemandstilling som f. eks. politifunktionær.